

Rzeczpospolita Polska
PROKURATOR GENERALNY

PG VIII TK 40/11

K 14/11

Warszawa, dnia 9 lipca 2012 r.

TRYBUNAŁ KONSTITUCYJNY KANCELARIA	
wpl. dnia	10. 07. 2012
L.dz.	L.zał.

TRYBUNAŁ KONSTITUCYJNY

W związku z wnioskiem Rady Miasta Stołecznego Warszawy o stwierdzenie, że:

„1) następujące przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2008 r., Nr 88, poz. 539 z późn. zm.):

a) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5, art. 21, art. 21a i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5, art. 23, art. 23a i z art. 30 ust. 2 - są niezgodne z zasadą proporcjonalności, wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji, w związku z art. 9 ust. 5 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r., Nr 124, poz. 607 z późn. zm.);

2) następujące przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego:

a) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5 i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5 i z art. 30 ust. 2

- w zakresie, w jakim nie uwzględniają specyfiki miasta stołecznego Warszawy jako stolicy Rzeczypospolitej Polskiej, są niezgodne z zasadą równości

jednostek samorządu terytorialnego, wynikającą z art. 2 w związku z art. 32 i art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

3) przepisy art. 36 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 21a ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 6 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

- są niezgodne z art. 167 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

4) następujące przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego:

a) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5, art. 21, art. 21a i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5, art. 23, art. 23a i z art. 30 ust. 2 - są niezgodne z art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 9 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego;

5) następujące przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego:

a) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5, art. 21, art. 21a i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5, art. 23, art. 23a i z art. 30 ust. 2 - są niezgodne z zasadą adekwatności, wynikającą z art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 9 ust. 1 i 2 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego;

6) przepisy art. 32 ust. 3 w związku z art. 29 ust. 1 i z art. 20 ust. 3 - 5 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

- są niezgodne z zasadą zaufania jednostek samorządu terytorialnego do państwa i stanowionego przez nie prawa, wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 168 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 9 ust. 3 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego”

oraz złożeniem wniosku Rady Miasta Krakowa o tożsamym przedmiocie

- na podstawie art. 33 w związku z art. 27 pkt 5 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 ze zm.) -

przedstawiam następujące stanowisko dodatkowe:

1) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5, art. 21, art. 21a i art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5, art. 23, art. 23a i art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 ze zm.) są zgodne z zasadą proporcjonalności, wyrażoną w art. 2 w związku z art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z art. 9 ust. 5 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607 ze zm.);

2) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5 i art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5 i art. 30 ust. 2 ustawy powołanej w pkt. 1, w zakresie, w jakim nie uwzględniają specyfiki miasta stołecznego Warszawy jako stolicy Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie uwzględniają specyfiki miasta Krakowa jako, w szczególności, miasta obejmującego obszary wpisane na listę światowego dziedzictwa kultury UNESCO, są zgodne z art. 2 w związku z art. 32 i art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji RP;

3) art. 36 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 21a ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 6 ustawy wymienionej w pkt. 1 jest niezgodny z art. 167 ust. 3 Konstytucji RP;

4) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5, art. 21, art. 21a i art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5, art. 23, art. 23a i

art. 30 ust. 2 ustawy powołanej w pkt. 1 są zgodne z art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w związku z art. 9 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego;

5) art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5, art. 21, art. 21a i art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5, art. 23, art. 23a i art. 30 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt. 1 są zgodne z art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji RP w związku z art. 9 ust. 1 i 2 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego;

6) art. 32 ust. 3 w związku z art. 29 ust. 1 i art. 20 ust. 3 - 5 oraz w związku z art. 30 ust. 1 i z art. 22 ust. 3-5 ustawy powołanej w pkt. 1 jest zgodny z zasadą ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, wywodzoną z art. 2 Konstytucji RP, oraz nie jest niezgodny z art. 168 Konstytucji RP w związku z art. 9 ust. 3 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 11 czerwca 2012 r. Trybunał Konstytucyjny zwrócił się o przedstawienie dodatkowego stanowiska w sprawie wniosku Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 30 sierpnia 2010 r. w związku ze złożeniem przez Radę Miasta Krakowa wniosku z dnia 14 listopada 2011 r. Jednocześnie Trybunał poinformował, że - z uwagi na tożsamość przedmiotu sprawy - wnioski Rady Miasta Krakowa, zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, został dołączony do wniosku Rady Miasta Stołecznego Warszawy.

W *petitum* wniosku z dnia 14 listopada 2011 r. Rada Miasta Krakowa wniosła „o stwierdzenie, że:

1) przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 ze zm.) zawarte w:

a) art. 29 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 3-5, art. 21, art. 21a i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 3-5, art. 23, art. 23a i z art. 30 ust. 2

są niezgodne z zasadą proporcjonalności wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji w zw. z art. 9 ust. 5 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607 ze zm.);

2) przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zawarte w:

a) art. 29 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 3-5 i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 3-5 i z art. 30 ust. 2

w zakresie w jakim nie uwzględniają specyfiki miasta Krakowa, są niezgodne z zasadą równości jednostek samorządu terytorialnego, wynikającą z art. 2 w zw. z art. 32 i art. 167 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

3) przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zawarte w art. 36 ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 21a ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 6

są niezgodne z art. 167 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

4) przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zawarte w:

a) art. 29 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 3-5, art. 21, art. 21a i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 3-5, art. 23, art. 23a i z art. 30 ust. 2

są niezgodne z art. 167 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 9 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego;

5) przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zawarte w:

a) art. 29 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 3-5 art. 21, art. 21a i z art. 29 ust. 2 oraz

b) art. 30 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 3-5, art. 23, art. 23a i z art. 30 ust. 2

są niezgodne z art. 167 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 9 ust. 1 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego;

6) przepisy ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zawarte w art. 32 ust. 3 w zw. z art. 29 ust. 1 i z art. 20 ust. 3-5 oraz w zw. z art. 30 ust. 1 i z art. 22 ust. 3-5

są niezgodne z zasadą zaufania jednostek samorządu terytorialnego do państwa i stanowionego przez nie prawa wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 168 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 9 ust. 3 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego”.

Odnosząc się do kwestii formalnoprawnej, dotyczącej dopuszczalności wniosku Rady Miasta Krakowa, należy zauważyć, iż, zgodnie z art. 191 ust. 1 pkt 3 Konstytucji, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może wystąpić z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego w sprawach, o których mowa w art. 188 ustawy zasadniczej.

Akt normatywny, kwestionowany we wniosku pochodzącym od organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, musi przy tym dotyczyć spraw objętych zakresem jego działania (art. 191 ust. 2 Konstytucji). Uznanie, że dana sprawa jest objęta zakresem działania jednostki samorządu terytorialnego, wymaga przy tym, aby była to sprawa wyrażająca interes wspólny, o charakterze publicznym. Musi to być też taka sprawa, która pozwala utożsamić cel wystąpienia z wnioskiem z istotnymi cechami podmiotu, któremu taką ograniczoną legitymację Konstytucja przyznaje (*vide* – postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 2001 r., sygn. K. 28/00, OTK ZU nr 8/2001, poz. 263). Zaliczenie danej sprawy do zakresu działania samorządu zawsze musi następować w drodze przepisu prawnego (komentarz L. Garlickiego do art. 191 Konstytucji [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, Tom V, Wydawnictwo Sejmowe, Warszawa 2007, s. 10).

Rada Miasta Krakowa, jako organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego – Gminy Miejskiej Kraków, wystąpiła z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego na podstawie uchwały podjętej w dniu 28 czerwca 2011 r., numer XIX/220/11. Uchwała ta określa przedmiot, zakres oraz wzorce kontroli. W uchwale - jako przedmiot kontroli - zostały wskazane przepisy dotyczące obowiązku dokonywania przez Miasto Kraków, jako jednostkę samorządu terytorialnego - gminę mającą status miasta na prawach powiatu - wpłat do budżetu centralnego z przeznaczeniem na sfinansowanie części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin i powiatów, a zatem sprawy objętej zakresem działania Wnioskodawcy (*vide* – uzasadnienie wniosku, s. 3).

Powyższe oznacza, że wniosek Rady Miasta Krakowa spełnia wymagane przesłanki formalne.

Przedmiotem zaskarżenia we wniosku Rady Miasta Krakowa, jak wynika z jego *petitum*, jest zespół przepisów ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 ze zm.) [dalej: ustawa o dochodach], wprowadzających obowiązek gmin i powiatów, posiadających cechy określone przez ustawodawcę, corocznego dokonywania wpłat do budżetu państwa, które to wpłaty tworzą następnie pulę środków przeznaczonych na sfinansowanie części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin i powiatów.

Rada Miasta Krakowa kwestionuje zgodność przepisów ustawy o dochodach, między innymi, z zasadami wyrażonymi w art. 167 Konstytucji oraz przepisami Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 124, poz. 607 ze zm.) [dalej: Europejska Karta Samorządu Lokalnego].

Zagadnienie zgodności tego samego zespołu norm zawartych w ustawie o dochodach (z dwoma niewielkimi wyjątkami, o czym w dalszej części niniejszego stanowiska) z tymi samymi wzorcami kontroli było przedmiotem

analizy w stanowisku Prokuratora Generalnego zawartym w piśmie z dnia 6 marca 2012 r., w sprawie wniosku Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 30 sierpnia 2010 r.

Treść zarzutów Wnioskodawców w obu połączonych sprawach jest - co do zasady - podobna, co oznacza, że argumentacja, przedstawiona w stanowisku Prokuratora Generalnego zawartym w piśmie z dnia 6 marca 2012 r., pozostaje aktualna także w sprawie wniosku Rady Miasta Krakowa.

Niemniej w dwóch przypadkach powołane stanowisko Prokuratora Generalnego wymaga uzupełnienia.

Konieczność dokonania pierwszego uzupełnienia wynika z treści zarzutu Rady Miasta Krakowa odnoszącego się do art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5 i art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5 i art. 30 ust. 2 ustawy o dochodach, w którym za sprzeczne z zasadą równości Rada uznała traktowanie przez zaskarżoną ustawę jednakowo płatników wpłat na część równoważącą mimo zachodzących pomiędzy nimi obiektywnych różnic. Wskazana nierówność, zdaniem Rady, miałyby dotyczyć miast na prawach powiatu, takich jak miasto Kraków (pkt 2 *petitum* wniosku).

W ocenie Rady Miasta Krakowa, „stawianie Krakowa na równi z innymi miastami na prawach powiatu w zakresie obowiązku dokonywania wpłat oznacza *de facto* nieuzasadnione odstępstwo od zasady równości jednostek samorządu. Zobowiązania Krakowa do uiszczania wpłat do budżetu państwa na część równoważącą subwencji ogólnej w ramach kwestionowanego mechanizmu nie uwzględniają bowiem licznych szczególnych cech Krakowa, wynikających m. in. z tego, że:

- Kraków jest przede wszystkim miastem uniwersyteckim. W Krakowie w 2010 r. studiowało ogółem 206.549 studentów, przy ogólnej liczbie ludności 756.183 (...). Oznacza to jednak, że Kraków ponosi wyższe od przeciętnych wydatki na utrzymanie infrastruktury komunalnej. Natomiast tak duża grupa studentów nie generuje automatycznie większych wpływów podatkowych, gdyż

są to w większości osoby mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach, które, nawet podejmując pracę w Krakowie, opłacają podatki do urzędów skarbowych właściwych według miejsca zamieszkania;

- Kraków jest miastem metropolitalnym. Krakowski Obszar Metropolitalny jest drugim co do powierzchni po Warszawskim OM i trzecim co do liczby ludności po Warszawskim OM i Katowickim OM obszarem metropolitalnym w Polsce. Natomiast sam Kraków jest drugim co do liczby ludności, po Warszawie miastem w Polsce (...);
- Należy podkreślić, iż Kraków jest ośrodkiem kulturalnym i turystycznym Europy. Obszar zabytkowego Starego Miasta w Krakowie oraz dawnej dzielnicy Kazimierz wpisano w 1978 r. na pierwszą listę światowego dziedzictwa kultury UNESCO. Natomiast w roku 2000 Kraków otrzymał tytuł Europejskiej Stolicy Kultury;
- W Krakowie swe siedziby mają instytucje kulturalne i naukowe o znaczeniu ogólnopolskim, takie chociażby jak Narodowe Centrum Nauki, powołane ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 617 ze zm.);
- Należy również podnieść, iż na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie wykazu przedsięwzięć Euro 2012 (Dz. U. z 2010 r. Nr 8, poz. 52 ze zm.), które było poprzedzone rozporządzeniem RM z dnia 12 października 2007 r. w sprawie wykazu przedsięwzięć Euro 2012 (Dz. U. z 2007 r. Nr 192, poz. 1385 ze zm.) Kraków partycypuje - również finansowo - w realizacji dwudziestu jeden przedsięwzięć związanych z przygotowaniem finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012. Przedsięwzięcia te są ujmowane w uchwałach budżetowych Miasta Krakowa, w tym także w uchwale Nr VI/62/07 Rady Miasta Krakowa z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie przyjęcia Wieloletniego Planu Inwestycyjnego Miasta Krakowa na lata 2007-2016” (uzasadnienie wniosku Rady Miasta Krakowa, s. 19-20).

W konkluzji, Rada Miasta Krakowa podniosła, że „**konieczność dbania o utrzymanie w niezmiennym stanie zabytków i dóbr kultury, stanowiących dziedzictwo zarówno o znaczeniu krajowym, jak i światowym** (podkr. wł.) oznacza, iż na bieżące zaspokajanie potrzeb członków społeczności lokalnej Krakowa przeznaczanych jest mniej środków niż w innych miastach powiatowych. W efekcie, obowiązek wydatkowania części tych środków na wpłaty do budżetu państwa na część równoważącą subwencji ogólnej prowadzi do nieuzasadnionego różnicowania sytuacji mieszkańców Gminy Miejskiej Kraków w stosunku do mieszkańców innych miast na prawach powiatu” (uzasadnienie wniosku Rady Miasta Krakowa, s. 20).

W oparciu o przedstawione wyżej argumenty, zawarte w uzasadnieniu wniosku Rady Miasta Krakowa, należy stwierdzić, że omawiany zarzut dotyczący przepisów art. 29 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 3 - 5 i art. 29 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 - 5 i art. 30 ust. 2 ustawy o dochodach jest ograniczony do zakresu, w jakim przepisy te nie uwzględniają specyfiki miasta Krakowa jako - w szczególności - miasta obejmującego obszary wpisane na listę światowego dziedzictwa kultury UNESCO.

Trzeba nadmienić, że w piśmie z dnia 6 marca 2012 r. Prokurator Generalny zajął stanowisko odnośnie do podobnego problemu podniesionego przez Radę Miasta Stołecznego Warszawy (sprawa ta dotyczyła kontroli tych samych przepisów ustawy o dochodach w aspekcie tych samych konstytucyjnych wzorców), tyle że w zakresie odnoszącym się, co oczywiste, do specyfiki miasta stołecznego Warszawy.

W piśmie z dnia 6 marca 2012 r. Prokurator Generalny podniósł, że w rozpatrywanej sprawie (wniosek Rady Miasta Stołecznego Warszawy) wspólną cechą istotną, decydującą o powstaniu po stronie gmin (powiatów) obowiązku dokonywania wpłat wyrównawczych, jest osiąganie dochodów wyższych niż przeciętne, i w konkluzji stwierdził, że na tym tle, w związku z argumentacją Wnioskodawcy, odwołującą się do szczególnej wśród innych gmin (powiatów)

pozycji Warszawy jako miasta stołecznego, równe traktowanie Warszawy nie narusza konstytucyjnego wymogu równego traktowania podmiotów podobnych.

Argumenty zawarte w tej części stanowiska Prokuratora Generalnego w sprawie wniosku Rady Miasta Stołecznego Warszawy pozostają aktualne również w sprawie wniosku Rady Miasta Krakowa.

W tym miejscu można jedynie powtórzyć stwierdzenie Prokuratora Generalnego zawarte piśmie z dnia 6 marca 2012 r., bo odnosi się ono w równym stopniu do Warszawy i do Krakowa, iż jest pewne, że odmienne potraktowanie Warszawy niż pozostałych gmin (powiatów) byłoby odstępstwem od zasady równości. Nie miałyby ono bowiem koniecznego charakteru relewantnego, ponieważ nie pozostawałoby w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią ustawy o dochodach oraz nie służyłoby realizacji tego celu i treści.

Reasumując, pkt 2 *petitum* stanowiska Prokuratora Generalnego zawartego w piśmie z dnia 6 marca 2012 r. należało uzupełnić o odniesienie zakresu wymienionych tam przepisów ustawy o dochodach do miasta Krakowa.

Odpowiedniej korekty wymagał również pkt 6 *petitum* stanowiska Prokuratora Generalnego zawartego w piśmie z dnia 6 marca 2012 r. w związku z treścią zarzutu Rady Miasta Krakowa, zawartego w pkt 6 *petitum* wniosku tej Rady.

W tym miejscu *petitum* wniosku Rada Miasta Krakowa, jako przedmiot zaskarżenia, poza wskazanymi we wniosku Rady Miasta Stołecznego Warszawy przepisami art. 32 ust. 3 w związku z art. 29 ust. 1 i z art. 20 ust. 3 - 5 ustawy o dochodach, wymieniła bowiem dodatkowo - jako pozostające z nimi w związku - art. 30 ust. 1 i art. 22 ust. 3 - 5 tej ustawy. Wzorce kontroli w obu tych sprawach są identyczne.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o dochodach, powiaty, w których wskaźnik P jest większy niż 110% wskaźnika Pp, dokonują wpłat do budżetu państwa, z przeznaczeniem na **część równoważącą subwencji ogólnej dla powiatów**.

Z kolei, przepis art. 22 ust. 3 ustawy o dochodach określa, na użytek tej ustawy, źródła dochodów podatkowych powiatów.

Natomiast w art. 22 ust. 4 i 5 ustawy o dochodach został określony **sposób obliczania wskaźników P i Pp** (identycznie, jak w przypadku wskaźników G i Gg, służących do ustalenia części równoważącej subwencji ogólnej dla gmin).

W piśmie z dnia 6 marca 2012 r. Prokurator Generalny zajął stanowisko, że art. 32 ust. 3 w związku z art. 29 ust. 1 i art. 20 ust. 3 - 5 ustawy o dochodach jest zgodny z zasadą zaufania do państwa i stanowiącego przez nie prawa, wywodzoną z art. 2 Konstytucji, oraz nie jest niezgodny z art. 168 Konstytucji w związku z art. 9 ust. 3 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego.

Powyższa konkluzja będzie miała zastosowanie również do art. 30 ust. 1 i art. 22 ust. 3 - 5 ustawy o dochodach, jako że przepisy te powołano jedynie jako związkowe. Ponadto i w tym przypadku argumentacja Prokuratora Generalnego, zawarta w piśmie z dnia 6 marca 2012 r., będzie miała zastosowanie, ponieważ zarzuty Rady Miasta Krakowa są, co do istoty, zgodne z zarzutami Rady Miasta Stołecznego Warszawy.

W konsekwencji, *petitum* stanowiska Prokuratora Generalnego, zawarte w piśmie z dnia 6 marca 2012 r., należało w tej części (pkt 6) uzupełnić o powołane „w związku” art. 30 ust. 1 i art. 22 ust. 3 - 5 ustawy o dochodach.

Z tych względów, wnoszę jak na wstępie.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego
Robert Hernand
Zastępca Prokuratora Generalnego